

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

Αριθμός Απόφασης: 75 /2018
Αριθμός καταθ. αίτησης: 444/2014
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ
Διαδικασία Εκουσίας δικαιοδοσίας

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Λαμίας,
την οποία όρισε με πράξη της, η Πρόεδρος Πρωτοδικών Λαμίας, και το
Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 17^η Νοεμβρίου 2017
για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: : και της
κατοίκου Λαμίας, ο οποίος

παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίου του δικηγόρου
η οποία κατέθεσε το υπ' αριθμ. Π1029141/16-11-2017 γραμμάτιο
προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΉΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της μετέχουσας στη δίκη πιστώσιας, η
οποία κατέστη διάδικος μετά τη νόμιμη κλήτευση της (άρθρο 5
ν.3869/2010) και παρίσταται ως εξής:

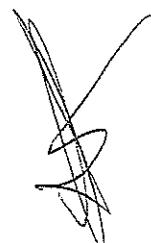
1)Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) με την επωνυμία
«ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ», που εδρεύει στην
Αθήνα, οδός Ακαδημίας αρ. 40 και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο
παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας του δικηγόρου
η οποία κατέθεσε το υπ' αριθμ. 548623/17-11-2017 γραμμάτιο
προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου Λαμίας.

ANTIKEIMENO ΔΙΚΗΣ: Η από 8-8-2014 αίτηση δικαστικής ρύθμισης χρεών σύμφωνα με τον Ν. 3869/2010, εκούσιας δικαιοδοσίας, με αρ. κατ. 444/8-8-2014, για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε δικάσιμος η 25-6-2019, και ακολούθως, δυνάμει της υπ' αρ. 204/2017 πράξης αυτεπάγγελτου προσδιορισμού της Διευθύνουσας το Ειρηνοδικείο Λαμίας, κατ' άρθρο 2 του κεφ. Α της υποπαρ. Α4 της παρ. Α του μέρους Β του Ν. 4336/2015, η δικάσιμος που αναφέρεται στην αρχή.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης η πληρεξούσια δικηγόρος του αιτούντος ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε στο ακροατήριο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010, δεν αποκλείεται η εμφάνιση στην πράξη ακραίων ή εξαιρετικών περιπτώσεων οφειλετών, οι οποίοι έχουν πραγματική αδυναμία καταβολών και ελάχιστου ακόμη ποσού. Τούτο ενδεικτικά μπορεί να συμβεί σε περίπτωση χρόνιας χωρίς υπαιτιότητα του οφειλέτη ανεργίας σοβαρών προβλημάτων υγείας ή άλλου μέλους της οικογένειας του, ανεπαρκούς εισοδήματος για την κάλυψη βιοτικών στοιχειώδων αναγκών ή άλλων λόγων ισοδύναμης βαρύτητας. Σε αυτές τις περιπτώσεις, δεν τηρείται ο κανόνας που επιβάλλεται με την παρ. 2, αλλά επιτρέπεται στο Δικαστήριο να καθορίζει μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές ακόμη καταβολές κατά τη διατύπωση του νόμου (άρθρο 8 παρ. 5). Το δικαστήριο προβαίνοντας σε εφαρμογή της παραπάνω διάταξης ορίζει με την ίδια απόφαση νέα δικάσιμο που απέχει

2^ο φύλλο της με αριθμό 75/2018 απόφασης Ειρηνοδικείου Λαμίας
Διαδικασία εικουσίας δικαιοδοσίας

από την προηγούμενη όχι λιγότερο από πέντε μήνες για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Στη νέα αυτή δικάσμο είτε επαναλαμβάνει την προηγούμενη απόφασή του είτε προσδιορίζει εκ νέου καταβολές προς τα πάνω ή προς τα κάτω αν συντρέχει περίπτωση. Ο νόμος, όμως δίνει τη δυνατότητα στο Δικαστήριο, να εκκαθαρίσει και εξ αρχής το θέμα της απαλλαγής του οφειλέτη από τα χρέη χωρίς ορισμό νέας δικασίμου για επαναξιολόγηση των οικονομικών δεδομένων του (οφειλέτη). Τούτο προκύπτει από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 8 παρ. 5, όπου και αναφέρεται ότι το Δικαστήριο «μπορεί με την ίδια απόφαση να ορίσει νέα δικάσμο που απέχει από την προηγούμενη όχι λιγότερο από πέντε μήνες για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών». Συνεπώς, ο ορισμός νέας δικασίμου αποτελεί για το δικαστήριο δυνητική επιλογή και δεν εισάγεται ως αναγκαστική επιταγή εκ του νόμου. Εφαρμογή της δυνατότητας αυτής υπάρχει όταν εξαρχής , από την πρώτη κρίση της επίδικης αίτησης ρύθμισης των οφειλών , αποδεικνύεται ότι είτε τα προβλήματα υγείας που ενυπάρχουν στον αιτούντα είτε η οικονομική δυσπραγία στην οποία περιήλθε είναι καταστάσεις σε ποσοστό σχεδόν βεβαιότητας μη αναστρέψιμες και συνεπώς ο ορισμός νέας δικασίμου θα απέβαινε μία παρελκυστική τακτική , η οποία αφενός μεν θα επιβάρυνε το δικαστικό φόρτο, αφετέρου θα κρατούσε τον οφειλέτη δέσμιο της αναμονής της νέας δικασίμου, η οποία πολλές φορές προσδιορίζεται ακόμη και μετά από ένα έτος μετά την έκδοση της πρώτης απόφασης , λόγου του μεγάλου όγκου των υποθέσεων. Σε κάθε όμως περίπτωση, η διάταξη αυτή, αποτελεί εξαιρετικό δίκαιο και η εφαρμογή της δέον να γίνεται με περισσή φειδώ και κατόπιν συνετής στάθμισης και αυστηρής αξιολόγησης της προσωπικής και οικογενειακής κατάστασης του αιτούντα (βλ. ΕιρΛάρ)

4/2017, ΤΝΠ ΔΣΑ).

Επιπλέον, με τον ν. 3869/2010 προβλέφθηκαν οι προϋποθέσεις και η διαδικασία ρύθμισης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών των φυσικών προσώπων, που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και βρίσκονται σε μόνιμη και γενική αδυναμία καταβολής αυτών, προς τον σκοπό αποκατάστασης των οικονομικών τους δυνάμεων, λαμβανομένων υπόψη και των συμφερόντων των πιστωτών τους. Όπως δε σαφώς συνάγεται από το γενικό ύφος της διατύπωσης των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1 του εν λόγω νόμου, που προβλέπει την υποβολή αίτησης στο αρμόδιο δικαστήριο για, τη ρύθμιση όλων των οφειλών του αιτούντος και 4 παρ. 1 και 2 του ιδίου γόμου, κατά το οποίο η αίτηση πρέπει να περιέχει, εκτός άλλων, κατάσταση όλων των πιστωτών του οφειλέτη και των απαιτήσεων τους, την πληρότητα της οποίας επιβεβαιώνει ο αιτών με υπεύθυνη δήλωση του, στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής του ν. 3869/2010 υπάγονται όλες ανεξαιρέτως οι απαιτήσεις σε βάρος του οφειλέτη, ανεξαρτήτως του προσώπου του φορέα της απαίτησης, πλην των όπτα προβλεπόμενων εξαιρέσεων. Ως εκ τούτου, δεκτικές ρύθμισης κατά τον ειδικότερο τρόπο που προβλέπει ο ανωτέρω νόμος είναι και οι απαιτήσεις από τη χορήγηση δανείων για την απόκτηση πρώτης κατοικίας του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων». Στο συμπέρασμα αυτό οδηγεί εξάλλου και η αδιάστικτη διατύπωση της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.3869/2010 στην οποία απαριθμούνται, κατά τρόπο αυστηρά περιοριστικό, τα είδη των οφειλών που εξαιρούνται της δυνατότητας ρύθμισης, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται οι απαιτήσεις του ανωτέρω νομικού προσώπου. Επισημαίνεται, ότι με τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 15 του ν.4019/2011 τροποποιήθηκε η τελευταία αυτή διάταξη καθώς

3^ο φύλλο της με αριθμό ΤS/2018 απόφασης Ειρηνοδικείου Λαμίας
Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας

μεταξύ των εξαιρουμένων απαιτήσεων συμπεριελήφθησαν και οι άπαιτήσεις από δάνεια χορηγηθέντα από φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

Δεν καταλείπεται επομένως αμφιβολία ότι εάν πρόθεση του νομοθέτη ήταν να μη δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο δύθμισης οι οφειλές προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, η σχετική διάταξη θα είχε τροποποιηθεί αναλόγως δια του πρόσφατου ν. 4019/2011, αλλά και δια του ν. 4161/2013 που ακολούθησε και δια του οποίου ο νομοθέτης ουδόλως μετέβαλε την ήδη τεθείσα δύθμιση. Περαιτέρω, στη διάταξη του άρθρου 62 παρ. 1 του ν. 2214/1994 προβλέπεται, εκτός άλλων, ότι για την εξυπηρέτηση των χορηγουμένων από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων τοκοχρεωλυτικών δανείων προς απόκτηση πρώτης κατοικίας, κάθε δανειζόμενος δημόσιος υπάλληλος εκχωρεί υποχρεωτικά σε αυτό ποσοστό μέχρι τα 6/10 όλων γενικά των τακτικών μηνιαίων απολαβών του. Ήδη δια της ΥΑ 2/19843/0094 (ΦΕΚ Β 677/07-03-2012), που έχει ισχύ και επί δανείων χορηγηθέντων πριν την έκδοση της, το ποσοστό αυτό μειώθηκε στα 3/10 των τακτικών μηνιαίων απολαβών του δανειολήπτη. Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 6 του ν. 3867/2010, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων που λαμβάνεται κατόπιν αίτησης του δανειολήπτη, μπορούν να συνάπτονται επιμέρους συμφωνίες, ατομικά για την περίπτωση του συγκεκριμένου οφειλέτη και να καθορίζονται ειδικότεροι όροι αποπληρωμής των μη κανονικά εξυπηρετούμενων δανείων. Από το προαναφερόμενο περιεχόμενο των διατάξεων αυτών, που προδήλως εξακολουθούν να ισχύουν παράλληλα με τον ν. 3869/2010, χωρίς να τίθεται ζήτημα κατάργησης ή τροποποίησης τους από αυτόν, ουδόλως συνάγεται ότι ο δανειολήπτης που βρίσκεται σε αδυναμία εξυπηρέτησης του δανείου που έχει λάβει από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων,

υποχρεούται να υποβάλει αίτηση ρύθμισης του χρέους του στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου, αποκλειόμενης της δυνατότητας προσφυγής του στη διαδικασία ρύθμισης του προαναφερομένου νόμου. Στο συμπέρασμα αυτό οδηγεί το γεγονός, ότι η διάταξη του άρθρου 25 παρ. 6 του ν. 3867/2010 προβλέπει απλώς τη δυνατότητα συμβατικού διακανονισμού του τρόπου αποπληρωμής των μη κανονικά εξυπηρετούμενων δανείων που έχει χορηγήσει το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, όπως δυνατός είναι, κατά τη διάταξη του άρθρου 361 ΑΚ, ο συμβατικός διακανονισμός της απαίτησης κάθε τρίτου δανειστή σε βάρος του οφειλέτη, είτε πρόκειται περί πιστωτικού ιδρύματος είτε περί άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου, προσδήλως χωρίς να συνάγεται εξ αυτού απαγόρευση της δυνατότητας του οφειλέτη να προσφύγει στη διαδικασία του ν. 3869/2010 προκειμένου να ρυθμιστεί καθολικά και με την εγγύηση δικαστικής απόφασης το σύνολο των χρεών του. Ούτε, εξάλλου, τίθεται ζήτημα καταστρατήγησης της διάταξης του άρθρου 62 παρ. 1 του ν. 2214/1994 και των διατάξεων των άρθρων 455 επ. ΑΚ, σε περίπτωση ρύθμισης της οφειλής προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων κατά τον ν. 3869/2010, αφού με τις ανωτέρω διατάξεις προβλέπεται απλώς ο ειδικότερος τρόπος καταβολής των τοκοχρεωλυτικών δόσεων του δανείου δια της εκχώρησης τμήματος των μηνιαίων αποδοχών του δανειολήπτη και όχι η παγιοποίηση του ύψους του παρακρατουμένου σε μηνιαία βάση ποσού. Συνεπώς, σε περίπτωση δικαστικής αναπροσαρμογής των οφειλομένων δόσεων ενός τέτοιου δανείου, η καταβολή τους θα εξακολουθήσει να γίνεται με παρακράτηση τμήματος των μηνιαίων αποδοχών του δανειολήπτη, εντός πάντοτε του ανωτάτου ορίου παρακράτησης που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις (Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων

4.º φύλλο της με αριθμό ΤΣ/2018 απόφασης Ειρηνοδικείου Λαμίας
Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας

(φυσικών προσώπων, 2012, σελ. 62 και ΜΠρΟρεστ 14/904/114/2014).

II. Με την κρινόμενη αίτησή του, ο αιτών επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς την μοναδική μετέχουσα πιστώτρια, ζητεί, όπως σαφώς συνάγεται από το όλο περιεχόμενο της αίτησης, τη ρύθμιση των χρεών του, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης οφειλών που υποβάλλει, και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά, με σκοπό την απαλλαγή του απ' αυτά και την εξαίρεση της εκποίησης της κύριας κατοικίας του, που αναφέρεται στην εν λόγω αίτηση, της οποίας είναι κύριος κατά ποσοστό 100%.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αίτηση παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι καθ' υλη και κατά τόπο αρμόδιο, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθ. 3 Ν. 3869/2010), εφόσον για το παραδεκτό τους τηρήθηκε η διαδικασία του προδικαστικού συμβιβασμού, όπως ειδικότερα προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 11, 12 και 13 του ν. 4161/2013, ο οποίος τροποποίησε τα άρθρα 2, 4 και δ του ν. 3869/2010. Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση του αιτούντος, ούτε έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών του με απαλλαγή του από υπόλοιπα χρεών (βλ. το από 2-3-2018 έγγραφο του Ειρηνοδικείου Λαμίας, σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. πρωτ. 491/2-3-2018 βεβαίωση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, τμήματος ρύθμισης οφειλών). Η ως άνω αίτηση, στην οποία περιλαμβάνονται τα στοιχεία του άρθρου 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010, είναι αρκούντως ορισμένη, απορριπτούμενη του αντίθετου ισχυρισμού της καθηγητής, και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των

άρθρων 1, 4, 5, 8 και 11 του Ν. 3869/2010. Πρέπει, επομένως, η υπό κοίστη αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

III. Η καθ ης, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, και εξειδικεύθηκε με τις προτάσεις της, που κατατέθηκαν νόμιμα, αρνήθηκε την αίτηση ως νόμιμα και ουσία αβάσιμη, ακολούθως δε προέβαλε τον ισχυρισμό περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής των ληξιπροθέσμων χρηματικών οφειλών του, διότι δεν συνέτρεχαν συγκεκριμένοι λόγοι ή τυχόν έκτακτες συνθήκες που να συνέτρεξαν οδηγώντας τον αιτούντα σε «μόνιμη αδυναμία πληρωμής», ώστε να μην μπορεί πλέον να εξυπηρετήσει τις αναληφθείσες οφειλές του έναντι της καθ ης. Ο ισχυρισμός όμως αυτός που συνιστά νόμιμη ένσταση (άρθρ. 1 του Ν. 3869/2010) δεν προβάλλεται ορισμένως και για τούτο κρίνεται απορριπτέος ως απαράδεκτος. Τούτο διότι δεν νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρεώσεως, της οποίας ή εξυπηρέτηση είναι επισφαλής (ΜονΠρθεσ 38/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αλλά απαιτείται και η από τον δανειολήπτη πρόκληση άγνοιας της επισφάλειας στους πιστωτές, και δη ο δανειολήπτης να εξαπάτησε τους υπαλλήλους της τράπεζας προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις που για οποιονδήποτε λόγο δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων, που αξιοποιούν οι τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των υποψηφίων πελατών τους. Δεν εξειδικεύει η καθ' ης, δηλαδή, τις συγκεκριμένες ενέργειες, με τις οποίες ο αιτών απέκρυψε από την πιστώτρια τράπεζα την οικονομική της κατάσταση και το σύνολο των δανειακών του υποχρεώσεων, δεδομένου ότι οι πιστωτές (τράπεζες εν προκειμένω) έχουν τη δυνατότητα να

Σ^ο φύλλο της με αριθμό Σ/2018 απόφασης Ειρηνοδικείου Λαμίας
Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας

εξάκριβωσουν όχι μόνο τις οικονομικές δυνατότητες του προσώπου που αιτείται τη χορήγηση δανείου (μέσω εκκαθαριστικού σημειώματος ή βεβαίωσης αποδοχών), αλλά και την οικονομική συμπεριφορά και τις λοιπές δανειακές υποχρεώσεις των υποψηφίων πελατών τους (βλ. ΕιρΑθ 15/Φ1/2011 ΝΟΜΟΣ, Ειρθεσ 5074/2011 ΝΟΜΟΣ) περαιτέρω, δε, ενόψει και της αρχής της ελευθερίας των συμβάσεων (361 ΑΚ), να απορρίψουν την πρόταση για την κατάρτιση της δανειακής σύμβασης (185 επ. ΑΚ) (ΜονΠρΧαν 197/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΔραμ 336/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΘεσ 7556/2013 αδημ. στο νομικό τύπο, ΕιρΑθ 15/2011, Ειρθεσ 5074/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Αθ, Γ. Κρητικός, ό.π., σελ. 44). Επιπροσθέτως, ο δανειολήπτης δεν έχει καμία εξουσία διαμορφώσεως ή τροποποιήσεως τον όρων των δανειακών συμβάσεων που συνάπτονται με τις τράπεζες, διότι πρόκειται περί συμβάσεων προσχωρήσεως προς εκτέλεση των οποίων αυτές, αφού εκτιμούν ορισμένες παραμέτρους στο πρόσωπο του δανειολήπτη και βαθμολογούν την πιστοληπτική του ικανότητα, χορηγούν το τραπεζικό προϊόν (ΜονΠρωτΕδ 20/2013, ΕιρΘηβ 3/2013, ΕιρΓυθ 11/2013, ΕιρΛαυρ 24/2013, ΕιρΑθ 759/2013, Ειρθεσ 5981/2013, όλες δημ. στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, προέβαλε την ένσταση αοριστίας της υπό κρίση αιτήσεως. Αναφορικά με την εν λόγω ένσταση λεκτέα είναι τα ακόλουθα: Από το συνδυασμό των άρθρων 216 παρ 1 ΚΠολΔ και 4 του Ν. 3869/2010, προκύπτει ότι η αίτηση οφειλέτη για υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 για να είναι ορισμένη, πρέπει να γίνεται αναφορά σε αυτήν: 1) της μόνιμης και γενικής (όχι απλής) αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών της αιτούσας φυσικού προσώπου, 2) της κατάσταση της περιουσίας του, 3) της κατάσταση των πιστωτών της και των απαιτήσεών της κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 4) σχεδίου διευθέτησης των οφειλών της και 5)

αιτήματος ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή της (Αθ. Κρητικός έκδοση 2010 εδμ. N.3869/2010 σελ. 64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρι. 64 Ανάτυπο σελ. 1477), παράλληλα δε πρέπει να περιλαμβάνει σε αυτή αίτημα προς επικύρωση του προτεινόμενου σχεδίου διευθέτησης ώστε να αποκτήσει αυτό ισχύ δικαστικού συμβιβασμού και επικουρικά να ζητεί την ρύθμιση των χρεών από το Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 1 του N.3869/2010. Δεν απαιτείται πανηγυρική διατύπωση των παραπάνω στοιχείων και του αιτήματος της αίτησης, αλλά μπορούν να περιέχονται οπουδήποτε στο δικόγραφο, γιατί δεν καθορίζεται από το νόμο η παράθεσή τους σε ορισμένη θέση ή σειρά, αρκεί μόνο αυτά να προκύπτουν με σαφήνεια. Περαιτέρω για την πληρότητα της αιτήσεως δεν απαιτείται να αναφέρεται σε αυτή το μηνιαίο κόστος διαβίωσης του αιτούντος και της οικογένειας του, το οποίο και θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 1493 ΑΚ, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, ενόψει και του γεγονότος ότι ο N. 3869/2010 δεν απαιτεί την αναφορά των δαπανών διαβίωσης του οφειλέτη αλλά την παράθεση των περιουσιακών του στοιχείων και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β, 5 παρ. 1 εδ. α', βλ. και ενδεικτικά ΕιρΚαλύμνου 1/2012, ΤΝΠΙ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, η τυχόν παράθεση από τον αιτούντα από τον αιτούντα οποιουδήποτε ποσού για την κάλυψη της τάδε ή της δείνα βιοτικής ανάγκης θα είχε το χαρακτήρα αβεβαιότητας, αφού δεν είναι δυνατό να προσδιοριστούν με ακρίβεια οι ανθρώπινες ανάγκες, λόγω των απρόβλεπτων περιστάσεων. Λοιπά στοιχεία, όπως ο χρόνος ανάληψης των δανειακών υποχρεώσεων (ΜπρΘεσ 38/2014, ΜπρΔραμας 336/2013, ΝΟΜΟΣ), τα αίτια της πολλαπλής δανειοδότησης

6^ο φύλλο της με αριθμό 75/2018 απόφασης Ειρηνοδικείου Λαμίας
Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας

(υπερδανεισμού) του αιτούντα και τις συγκυρίες που τον οδήγησαν στην αδυναμία πληρωμής των χρεών του καθώς και το ακριβές χρονικό σημείο από το οποίο και εντεύθεν αδυνατεί να ανταπεξέλθει στις δανειακές του υποχρεώσεις, δεν αποτελούν απαιτούμενα στοιχεία για το ορισμένο της αίτησης κατ' άρθρ. 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010, αλλά ανάγονται στην ουσιαστική βασιμότητά της, αποτελούν αντικείμενο απόδειξης περί της μονιμότητας στην αδυναμία εξυπηρέτησης των δανειακών υποχρεώσεων, η οποία συντελέστηκε χωρίς δολιότητα του οφειλέτη και θα εξεταστούν στην οικία θέση. Εν προκειμένω, η υπό κρίση αίτηση κρίνεται πλήρως ορισμένη, εφόσον περιέχονταν σε αυτές όλα τα απαιτούμενα κατ' άρθρο 216 παρ 1 ΚΠολΔ και 4 του ν. 3869/2010 στοιχεία καθώς άλλωστε για την πληρότητα της αιτήσεως δεν χρειάζονται να αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους ο αιτών οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής του χρέους, η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη κατά το χρόνο αναλήψεως του χρέους και οι μεταβολές που επήλθαν κατά το χρόνο μετά την ανάληψη του χρέους(Βλ. Αθ. Γ. Κρητικό, ό.π, β' εκδ.,σελ.106). Η έλλειψη των παραπάνω στοιχείων δεν καθιστά απορριπτέα ως απαράδεκτη την κρινόμενη αίτηση λόγω αοριστίας, διότι σ' αυτή (αίτηση), πέραν των στοιχείων που αναφέρονται στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών από τον οφειλέτη- φυσικό πρόσωπο, η αίτηση πρέπει να περιέχει και: α) κατάσταση της περιουσίας του αιτούντα και των εισοδημάτων του συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών, στοιχεία που περιέχονται στη υπό κρίση αίτηση και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του ορισμένου αυτής. Συνεπώς τα υπόλοιπα στοιχεία αποτελούν θέμα της αποδεικτικής διαδικασίας.

Επιπρόσθετα, η έλλειψη αναφοράς στην αίτηση του χρόνου σύναψης των δανειακών συμβάσεων δεν αποτελεί στοιχείο του ορισμένου αυτής, αφού οι πιστωτές φέρουν το βάρος απόδειξης των χαρακτηριστικών εκείνων που εντάσσουν μία απαίτηση στις εξαιρέσεις του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 (βλ. ενδεικτικά ΝΟΜΟΣ, ΜπρΑλεξ 190/2012, ΕιρΠατρας 171/2013, ΕιρΘες 6119/2012). Στην υπό κρίση περίπτωση άλλωστε, έχει αναφερθεί ότι η σύναψη της δανειακής σύμβασης που αναφέρεται σε αυτήν έλαβε χώρα πολύ προ της ενταύσιας προθεσμίας που τίθεται εκ του νόμου, προκειμένου για την υπαγωγή της σε ρύθμιση. Δεν οδηγεί σε αοριστία της αίτησης, επίσης, η μη αναφορά στο κείμενο αυτής των περιστατικών που οδήγησαν στην αδυναμία εξυπηρέτησης των οφειλών (βλ. ΕιρΘες 5105/2011, ΕιρΠατρ 171/2013) ούτε των λόγων που οδήγησαν στο δανεισμό (βλ. ΕιρΘες 1239/2011), τα οποία αποτελούν εξάλλου θέμα της αποδεικτικής διαδικασίας. Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, περιέχει όλα τα στοιχεία που απαιτεί ο νόμος για το ορισμένο της και κατά συνέπεια η σχετική ένσταση της καθης κρίνεται απορριπτέα. Τέλος, το καθ ου αρνήθηκε την υπό κρίση αίτηση και προέβαλλε τον ισχυρισμό ότι η μοναδική οφειλή του αιτούντος προς τον μοναδικό πιστωτή του και ήδη καθ ου, που προέρχεται από στεγαστικό δάνειο δεν ήταν ληξιπρόθεσμη, κατά το χρόνο έναρξης της διαδικασίας εξωδικαστικού συμβιβασμού, καθώς κάθε μήνα παρακρατούνταν η δόση του δανείου από τη σύνταξη που ελάμβανε ο αιτών, και ως εκ τούτου δεν συνέτρεχαν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010. Σύμφωνα ωστόσο και με τα αναφερόμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη, ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος και κατά συνέπεια οι απαιτήσεις του Τ.Π.Δ πρέπει να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής

Τ Ζ " φύλλο της με αριθμό⁷ 5/2018 απόφασης Ειρηνοδικείου Λαμίας
Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας

τού Ν. 3869/2010 και να ρυθμιστούν με την παρούσα.

IV. Από την επισκόπηση της ένδικης αίτησης, από την εκτίμηση της ανωμοτί κατάθεσης του αιτούντος, ο οποίος εξετάστηκε στο ακροατήριο και του οποίου η κατάθεση περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, αλλά και από το σύνολο των μετ' επικλήσεως προσκομιζομένων εγγράφων, καθώς και από εκείνα που απλώς προσκομίζονται στο δικαστήριο, χωρίς να γίνεται επίκληση τους - παραδεκτά, όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παράγραφος 3 του ΚΠολΑ (βλ. σχετ. Β, Βαθρακοκοίλης. Ερμηνευτική - Νομολογιακή Ανάλυση του ΚΠολΔ, τ. Δ/ έιδοση 1996, άρ. 759 αριθ. 5, Α.Π. 174/1987, Ελληνη 29,129), από τα διδάγματα της κοινής πείρας που αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη του το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη (άρθρ. 336 παρ, 4 ΚΠολΔ) και από όλα εν γένει τα αποδεικτικά μέσα που νομίμως έλαβε υπόψη το Δικαστήριο, μηδενός εξαιρουμένου και παρά την ενδεχομένως μεμονωμένη αναφορά σε ορισμένα εξ αυτών, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών 24 ετών, είναι άγαμος και φοιτητής Γερμανικής Φιλολογίας στη Θεσσαλονίκη. Η μητέρα του αιτούντος, . . . απεβίωσε στις 19-9-2012, λόγω ρήξης ανευρύσματος εγκεφάλου, σε ηλικία μόλις 43 ετών (βλ. το προσαγόμενο με αριθμ. πρωτ. 141/21-9-2012 απόσπασμα ληξιαρχικής πράξης θανάτου του Ληξιαρχείου του . . . η οποία ήταν και λήπτρια του δανείου που είχε λάβει από την καθ' ης. Η μητέρα του αιτούντος, ήταν διαζευγμένη με τον πατέρα του αιτούντος, με τον οποίο ο τελευταίος δεν έχει καθόλου επαφές μέχρι και σήμερα (βλ. την προσαγόμενη και επικαλούμενη από 9-12-2015 βεβαίωση οικογενειακής κατάστασης του Δήμου Λαμίας). Το μοναδικό εισόδημα του αιτούντος, προέρχονταν από τη σύνταξη που ελάμβανε λόγω του θανάτου της

μητρός του και ανέρχονταν στο ποσό των 626,84 ευρώ. Ωστόσο, αυτή έχει πάψει να του καταβάλλεται από τον Σεπτέμβριο του 2016 και πλέον δεν έχει καμία πηγή εισοδήματος, καθώς είναι ακόμη φοιτητής (διαμένει στη φοιτητική εστία) στη Θεσσαλονίκη και δεν εργάζεται. Κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, τον αιτούντα βοηθούσαν οικονομικά οι παππούδες του, ωστόσο και αυτοί αποβίωσαν μετά το χρονικό σημείο της κατάθεσης της αίτησης. Άλλες πηγές εισοδήματος δεν διαθέτει προς το παρόν ο αιτών. Οι μηνιαίες βιοτικές δαπάνες του αιτούντος, που περιορίζονται μόνο στις στοιχειώδες ανάγκες, υπερβαίνουν κατά την κρίση του Δικαστηρίου το ποσό που λαμβάνει ως μηνιαία σύνταξη. Ο αιτών, δυνάμει της υπ' αριθμ. 39955/26-10-2012 δήλωσης αποδοχής κληρονομιάς της Συμβολαιογράφου Λαμίας,

αποδέχτηκε την κληρονομιά της αποβιωσάστης μητρός του και συγκεκριμένα την πλήρη κυριότητα του με στοιχεία Β-2 διαμερίσματος του Β μετά τον ισογείου, ορόφου, επιφάνειας 80 τμ, ευρισκόμενο στην περιοχή της οδού Αγίου Ιωάννου της Λαμίας, έτους κατασκευής 1992, το οποίο αποτελεί και την κύρια κατοικία του αιτούντος. Πέραν τούτου, ο αιτών αποδέχτηκε ότι έχει στην κυριότητά του 1) το 100% της ψιλής κυριότητας του διαμερίσματος του πρώτου πάνω από το ισόγειο ορόφου, επιφάνειας 96,50 τμ, που βρίσκεται στο

μετά το ποσοστού 100% της ψιλής κυριότητας του οικοπέδου, εντός του οποίου είναι κτισμένη, εκτάσεως 485,23 τμ, έτους κατασκευής 1996 και 2) το 100% της ψιλής κυριότητας ενός οικοπέδου εκτάσεως 243,73 τμ που βρίσκεται στο

Από τα προπεριγραφόμενα περιουσιακά στοιχεία του αιτούντος πέραν της κύριας κατοικίας του, για την οποία, υποβάλει αίτημα εξαίρεσής της από την εκποίηση και θα γίνει λόγος παρακάτω, δεν κρίνεται πρόσφορη η εκποίηση των ακινήτων στο

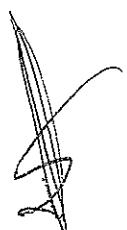

τα οποία απέκτησε λόγιο της αποδοχής της επαχθείσας σε αυτόν κληρονομιάς της μητρός του και ως εκ τούτου, διαθέτει την ψιλή κυριότητα επ' αυτών, γεγονός το οποίο, σε συνδυασμό την περιορισμένη αξία τους και την οικονομική κρίση που πλήττει τα τελευταία χρόνια τη χώρα, ιδίως στο χώρο της αγοραπωλησίας ακίνητων, δεν αναμένεται ότι θα προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον και ότι θα προκύψει κάποιο τίμημα αξιόλογο για την ικανοποίηση του πιστωτή του αιτούντος, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεως κλπ.). Για το λόγο αυτό πρέπει να εξαιρεθούν από την εκποίηση. Άλλη πηγή εισοδήματος δεν διαθέτει ο αιτών, ούτε έχει καταθέσεις ή άλλα περιουσιακά στοιχεία κινητά ή ακίνητα, που να ανήκουν στη ιδιοκτησία του, ικανά να αποδώσουν σεβαστό χρηματικό ποσό.

Περαιτέρω, προέκυψε από την αποδεικτική διαδικασία ότι ο αιτών ανέλαβε τα χρέη της κληρονομιάς της μητρός του εξ ολοκλήρου, και συνεπώς ευθύνεται για τις υποχρεώσεις της κληρονομιάς στο σύνολό τους. Ειδικότερα, σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, η αποβιώσασα μητέρα του αιτούντος, είχε λάβει στεγαστικό δάνειο από την καθ ης, με αριθμό λογαριασμού 1/111224, στην οποία ενέχονταν ως οφειλέτης και στο οποίο σήμερα έχει υπεισέλθει λόγω κληρονομικής διαδοχής, ο αιτών, υιός της αποβιωσάσης. Σύμφωνα λοιπόν με την επικαιροποιημένη από 6-11-2017 αναλυτική κατάσταση οφειλών που προσκόμισε το καθ ου, προκύπτει ότι αιτών οφείλει ένεκα του ως δανείου, το συνολικό ποσό των 117.679,63 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων.

Λαμβανομένων υπόψη του μηδενικού εισοδήματος του αιτούντος και της οικογενειακής του κατάστασης, του νεαρού της ηλικίας του και της

γενικότερης δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας που μαστίζει τη χώρα μας και της ελλείψεως άλλων οικονομικών πόρων που θα διευκόλυναν το οικονομικό του πρόβλημα, προκειμένου ο αιτών να ανταπεξέλθει στο κόστος διαβίωσής του, δεν προβλέπεται άμεση έξοδος από το πρόβλημα αδυναμίας εξυπηρέτησης των ληξιπρόθεσμων οφειλών του, με αποτέλεσμα να έχει βρεθεί χωρίς δόλο σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής της ως άνω οφειλής της. Λαμβάνοντας υπόψη αφενός τα ανωτέρω, αλλά αφετέρου και το νεαρό της ηλικίας του αιτούντος, ο οποίος ουσιαστικά έχει κληρονομήσει το εν λόγω χρέος από την αποβιώσασα μητέρα του ενώ παράλληλα βρίσκεται σε μία παραγωγική φάση της ζωής του και σε λίγο καιρό θα προσπαθήσει να ενταχθεί στην αγορά εργασίας (καθότι, όπως προαναφέρθηκε ακόμη σπουδάζει στη Θεσσαλονίκη), το Δικαστήριο κρίνει στα πλαίσια της δυνατότητας της παρ. 5 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010, ότι πρέπει να ορίσει μηδενικές καταβολές, καθώς το παρόν Δικαστήριο, εκτιμά ότι, ο αιτών βρίσκεται σε πολύ δύσκολη οικονομική κατάσταση και δεν διαθέτει καμία πηγή εισοδήματος ενώ παράλληλα βρίσκεται σε ένα στάδιο της ζωής του, που πρέπει να του δοθεί ένα κίνητρο για να μπορέσει να μπει δυναμικά στον εργασιακό στίβο, κάτω από το γενικό κλίμα της οικονομικής κατάστασης της χώρας. Για το λόγο αυτό, πρέπει κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 5 του Ν. 3869/2010, να ορισθούν μηδενικές καταβολές επί τριετία, κρίνεται δε ότι δεν συντρέχει λόγος να ορισθεί νέα δικάσιμος, προκειμένου νε ελεγχθεί η τυχόν μεταβολή της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του αιτούντος, ώστε να προσδιορισθούν, ενδεχομένως, μηνιαίες καταβολές για το υπόλοιπο της τριετίας, για τους προαναφερθέντες λόγους, ήτοι λόγω της φύσης του χρέους και του νεαρού της ηλικίας του αιτούντος σε συνδυασμό με τη δυσμενή

Τ.º φύλλο της με αριθμό~~7~~ 5/2018 απόφασης Ειρηνοδικείου Λαμίας
Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας

οικονομική συγκυρία. Σημειωτέον, ότι, εφόσον βελτιωθούν τα εισοδήματα του αιτούντος, μπορεί να αναπροσμοσθούν οι μηνιαίες δόσεις, με μεταρρύθμιση της απόφασης κατάρτια 8 παρ. 4 Ν. 3869/2010 και 758 ΚΠΙΟΛΔ. Αξίζει να υπογραμμιστεί στο σημείο αυτό ότι και με την υπ' αριθμ. 101/1-7-2016 προσωρινή διαταγή του κ. Ειρηνοδίκη Λαμίας, είχαν οριστεί μηδενικές καταβολές προς τον καθ ου.

Περαιτέρω, εφόσον ο αιτών υποβάλλει αίτημα διάσωσης κύριας ως άνω κατοικίας του, το Δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να προβεί στη ρύθμιση των χρεών του, βάσει του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, δεδομένου ότι η αντικειμενική αξία του εν λόγω ακινήτου- η οποία προσδιορίζεται στο ποσό των 45.864,00 ευρώ σύμφωνα με την δήλωση ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων έτους 2017 που προσκόμισε ο αιτών- δεν υπερβαίνει εν προκειμένω, το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας. Στα πλαίσια της ρύθμισης αυτής, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του προαναφερόμενου άρθρου, θα πρέπει να ορισθούν μηνιαίες καταβολές, το ποσό των οποίων, σύμφωνα με την άνω διάταξη, ανέρχεται στο 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας. Έτσι, από το άνω ποσό των 45.864,00 ευρώ θα πρέπει να καταβάλλει ποσό 36.691,2 ευρώ (45.864 X 80%). Η αποπληρωμή του ποσού αυτού, θα ξεκινήσει τρία χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, καθόσον κρίνεται ότι πρέπει να παρασχεθεί περίοδος χάριτος, ώστε να έχει ουσιαστικό νόημα ο ορισμός μηδενικών δόσεων στα πλαίσια της παραπάνω ρύθμισης. Ο δε χρόνος εξόφλησης πρέπει να οριστεί σε είκοσι (20) χρόνια (20X 12=240 δόσεις), λαμβανομένων υπόψη του ύψους του χρέους, που πρέπει να πληρώσει ο αιτών, για τη διάσωση της κατοικίας του, της οικονομικής του κατάστασης και της ηλικίας του. Επομένως, το ποσό

κάθε μηνιαίας δόσης ανέρχεται σε 152,88 ευρώ (36.691,2: 240) καταβαλλόμενη εντός των πέντε (5) πρώτων εργασίμων ημερών κάθε μήνα. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Εύρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

V. Κατά συνέπεια των παραπάνω πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη του αιτούντος με σκοπό την απαλλαγή του, με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της εκπούτησης της κύριας κατοικίας αυτού, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Η απαλλαγή του από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι του πιστωτή του, θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ.1 ν.3869/2010) μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων, που του επιβάλλονται με την απόφαση αυτή και με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησης της παρούσας ρύθμισης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος με τον ορισμό μηδενικών καταβολών προς τον πιστωτή του για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών από τη δημοσίευση της παρούσας.

10^ο φύλλο της με αριθμό 75/2018 απόφασης Ειρηνοδικείου Λαμίας
Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία του αιτούντος, ήτοι
ένα διαμέρισμα του Β' μετά του ισογείου ορόφου, επιφάνειας 80 τμ,
ευρισκόμενο στην Κατασκευής 1992, στο οποίο ο αιτών έχει πλήρη κυριότητα σε ποσοστό
100%.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση για τη διάσωση της
κύριας κατοικίας του, να καταβάλλει επί είκοσι (20) έτη, το συνολικό
ποσό των 36.691,2 ευρώ, ήτοι ποσό 152,88 ευρώ μηνιαίως και εντός των
πέντε (5) πρώτων εργασίμων ημερών κάθε μήνα, προς τον μοναδικό καθ
ου η αίτηση πιστωτή του, για την προνομιακή ικανοποίηση της
εμπραγμάτως ασφαλισμένης απαίτησής του, εντόκως, χωρίς
ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στοχαστικού δανείου με κυμαινόμενο
επιτόκιο που θα ισχύει κατά τη χρόνο αποπληρωμής, σύμφωνα με το
στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με
επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της
Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η αποπληρωμή θα ξεκινήσει μετά την
πάροδο τριετίας από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Λαμία, την 5^η
Μαρτίου 2018, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να είναι παρόντες
οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ Είναι
ΤΗ ΝΟΜΙΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΚΑΙ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ

Λαμία 25-4-2018
ΟΗΓ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

